

Můj vandr

Přístav

Jak teď slunce svítí nám
na cestu se k Borům dám
a zaparkuju v místní hospodě
S místníma popiju pár piv,
stálo zato sem dnes jít a chtít.

Aby vandry jako ty, co se táhnou z hospody,
měli dlouhou stezku lesem beze stop.
A všechno kolem nás, co dávno spálil čas,
mělo stejnou barvu jako dřív.

Takhle končí jedna z cest,
příště nechám se zas vést,
proudem řek a lesních pramenů.
Taková je prostě zem,
plná věcí beze jmen snad jen chtít.

Aby vandry jako ty, co se táhnou z hospody,
měli dlouhou stezku lesem beze stop.
A taky všechno kolem nás, co už dávno spálil čas,
chytlo stejnou barvu jako dřív.